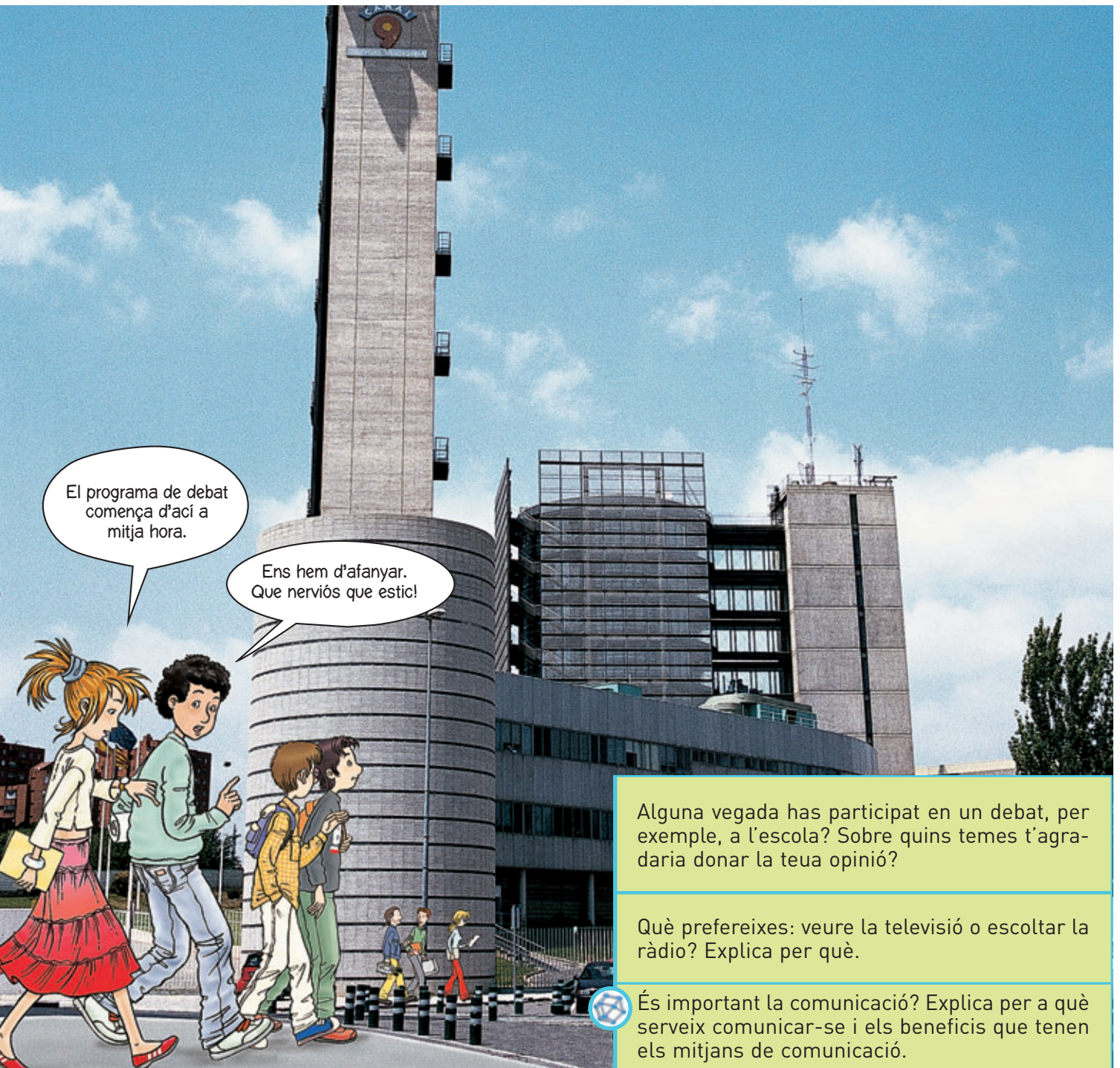

12

La meravella de la comunicació

Els mitjans de comunicació, com la ràdio i la televisió, fan possible que una notícia arribi a qualsevol lloc de la Terra en molt poc de temps. Cada dia, els programes informatius ens porten a casa allò més important que ha esdevingut arreu del món. Però, a més d'informatius, la ràdio i la televisió també ofereixen programes molt diversos: esportius, culturals, d'entreteniment...

El programa de debat comença d'ací a mitja hora.

Ens hem d'afanyar. Que nerviós que estic!

Alguna vegada has participat en un debat, per exemple, a l'escola? Sobre quins temes t'agradaria donar la teua opinió?

Què prefereixes: veure la televisió o escoltar la ràdio? Explica per què.

És important la comunicació? Explica per a què serveix comunicar-se i els beneficis que tenen els mitjans de comunicació.

Alba i el seu amic Xabier passen el matí a les pedres de l'embarcador de Pontebranca. Un home al seu costat porta un radiocasset. De sobte, la ràdio emet una notícia que interessa de forma especial a Alba. Què deu haver passat? Creus que tindrà a veure amb un succés del passat?

El misteri de la fossa atlàntica

La primera notícia sobre el que els diaris i els altres mitjans de comunicació han anomenat més tard “el misteri de la fossa atlàntica” la va tenir Alba el matí de dimecres 12 de juliol. La xica seia en les pedres de l'embarcador de Pontebranca, al costat del seu amic Xabier, suportant el soroll que des de feia poc eixia del radiocasset que tenia encés un home vestit amb una cridanera camisa groga, assegut a pocs metres d'ells.

“S’hi està bé, ací a l'embarcador, amb les pedres **entebiadades** per la calor. Però jo, per mi, ja m’acostaria a la platja, que l’aigua ha d’estar molt bona”, va pensar Alba. Era quasi mig dia i l’home de la camisa groga va moure el **dial** del seu aparell, tot buscant una altra emissora. Al cap de poc es va escoltar la musiqueta que anunciava els butlletins informatius i l’home l’hi va deixar, amb cara de satisfet.

Alba hi va prestar atenció. No és que les notícies foren la seua secció preferida, però li agradava escoltar-les. Encara que moltes no li deien res, sempre n’hi havia alguna que li cridava l’atenció i que després li agradava comentar a casa, amb els seus pares i el seu germà.

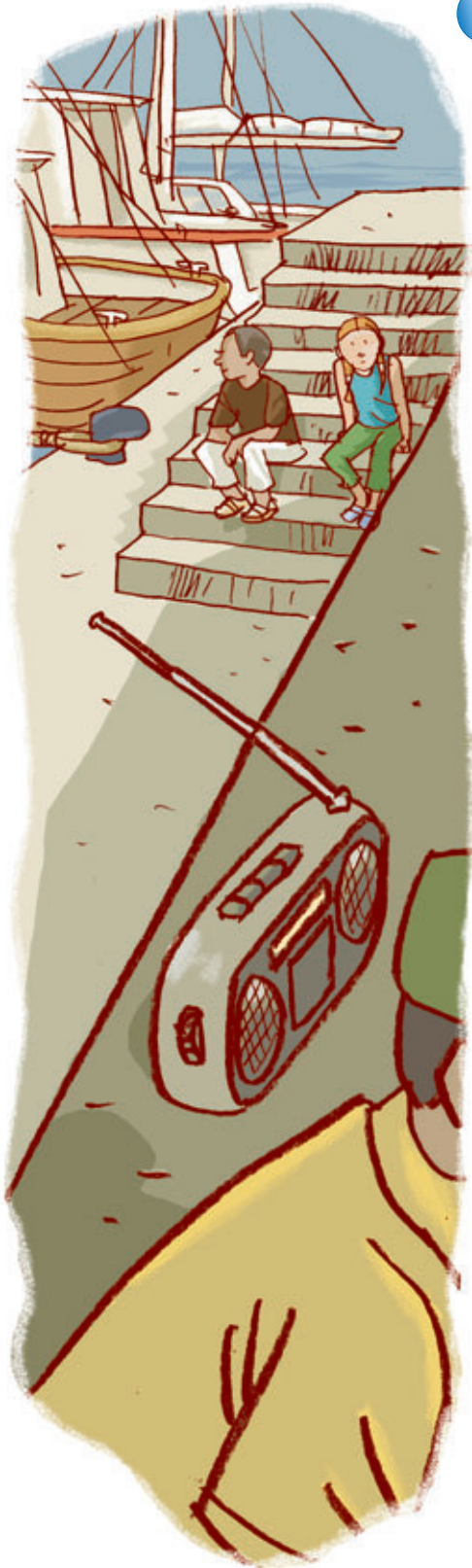
Després d’algunes informacions que la xica va jutjar rutinàries, la veu de la locutora de la RGA va anunciar una connexió amb la seua corresponsal a la Corunya. Aquesta va començar a transmetre una crònica que, al cap de poc, Alba va seguir amb interès creixent:

“... i els vaixells *Alborada* i *Xeitoso*, que pescaven a unes tres-centes cinquanta milles del cap de Finisterre, a la rodalia de la zona coneguda com la fossa atlàntica, albiraren a mitja vesprada una resplendor, localitzada en una zona situada a 16° 30’ de longitud oest i 46° de latitud nord.

Es van acostar aproximadament a dos quilòmetres de la zona de la resplendor i van distingir clarament una taca lluenta, que s’estenia per la superfície de la mar.

“Com que sabien que en aquella zona s’havien realitzat, fins fa ben pocs anys, els tristament coneguts abocaments de residus radioactius, van tenir por d’acostar-s’hi més. Van girar cua i van comunicar el seu descobriment a les autoritats de la Comandància de Marina.

“Posats en contacte per ràdio amb Xosé Louzao, patró de l’*Alborada*, ens ha confirmat els fets que acabem de relatar i ens ha informat que la taca lluenta semblava que s’estenia i que no li recordava res del que havia vist en la seua llarga vida de mariner. Que no es va atrevir a acostar-s’hi més, per si de cas fóra una mala cosa.

entebiadés: que es calfen lleugerament.

dial: escala graduada dels aparells de ràdio per a canviar d'emissora.

“A la Comandància de Marina, l'única cosa que hem aconseguit ha estat la confirmació de la notícia que hem donat al començament de la nostra crònica, però no hem pogut obtenir cap dada més ni cap valoració oficial dels fets.”

La crònica del corresponsal va acabar i, al cap de poc, amb l'oratge, va acabar també l'espai de les notícies.

Ni l'home de la camisa cridanera, ni molt menys Xabier, que continuava amb la vista obsessivament fixada en les oscil·lacions de la boia, semblaven impressionats per la notícia.

Alba va intentar comentar-la amb el seu amic:

–Xabier, has oït això de la taca lluenta, el que acaba de dir la ràdio que hi ha a la fossa atlàntica?

–De quina ràdio parles? Una taca lluenta, dius? –va comentar Xabier sense fer-li gens de cas.

–Res, bah! Deixa-ho, són coses meues –va dir Alba, vist l'escàs interès del seu company.

Ella es va alçar, es va espolsar amb les mans la culera del pantaló. Va agafar la tovallola que tenia al costat i va dir:

–Vaig a la platja, no sé per què em quede ací, sense traure profit d'aquest sol tan bo. Si vols venir-hi després, seré on sempre, a prop de les roques de la pinada. Fins ara!

AGUSTÍN FERNÁNDEZ PAZ

Les flors radioactives. Edicions Bromera

- 1 Contesta les preguntes següents.
  - Amb qui es trobava Alba a l'embarcador?
  - Com va conèixer la notícia de la fossa atlàntica?
- 2 Explica per què li agradava a Alba escoltar les notícies.
- 3 Ordena en el quadern els fets narrats per la locutora de la RGA.
  - Els vaixells s'acostaren i distingiren una taca lluenta.
  - L'*Alborada* i el *Xeitoso* pescaven a 300 milles del cap de Finisterre.
  - Se'n tornaren i comunicaren els fets a les autoritats.
  - Veren una resplendor a 16° de longitud oest i 46° de latitud nord.
- 4 Què havia ocorregut a la fossa atlàntica feia anys? Per què creus que aquesta notícia impressiona Alba?
- 5 Escribe de quines fonts havia aconseguit informació la corresponsal de la Corunya.
  - D'un grup de mariners.
  - Del patró de l'*Alborada*.
  - De la Comandància de Marina.
  - D'altres periodistes que cobrien la notícia.
- 6 Per què s'enfada Alba amb Xabier? Explica què decideix fer.
- 7 Has presenciat alguna vegada accions que contaminen el medi ambient? Expressa la teua opinió sobre aquest fet i explica per què hem de tindre cura de la naturalesa.